

İstanbul Sanayi Odası Basın Bülteni

İSO Başkanı Erdal Bahçivan'ın acı günü:

Türkiye'nin “Peynir Kralı” Mecit Bahçivan hayatını kaybetti

Bahçivan'ın cenazesi 03 Eylül Cumartesi günü Fatih Camii'nde kılınacak öğle namazının ardından Edirnekapı Şehitliği'nde Toprağa verilecek

Türkiye gıda sektörünün öncü kuruluşlarından Bahçivan Gıda'nın kurucusu ve Bahçivan Gıda Yönetim Kurulu Başkanı Mecit Bahçivan 85 yaşında hayata veda etti.

İstanbul Sanayi Odası (İSO) Yönetim Kurulu Başkanı Erdal Bahçivan'ın babası olan Mecit Bahçivan, 1930'lu yılların sonunda ailesi ile birlikte Erivan'dan Türkiye'ye göç etmiş, aradan geçen süre içerisinde Türk gıda sanayiinde yaptığı yenilikler ile sektörün öncü isimlerinden biri olmuştu.

1969 yılında girdiği İstanbul Ticaret Odası'nda 25 yıl aralıksız hizmet veren Bahçivan, 1981-1987 yılları arasında da İstanbul Sanayi Odası'nda Meclis üyeliği yaparak sektörün gelişmesi için önemli çalışmalara imza attı.

Mecit Bahçivan, bir sanayici olarak yaptığı çalışmalar ve sosyal sorumluluk bilinci nedeniyle “TBMM Üstün Hizmet Ödülü”ne layık görüldü. Gıda sektöründe gerçekleştirdiği yenilikler ve Türkiye'de peynir üretiminin gelişmesine yaptığı katkıları nedeniyle Türkiye'nin “Peynir Kralı” olarak da anılan Mecit Bahçivan'ın cenazesi, **3 Eylül 2016 Cumartesi** günü **Fatih Camiinde** kılınacak öğle namazının ardından Edirnekapı Şehitliğinde toprağa verilecek.

BAHÇIVAN GIDA YÖNETİM KURULU BAŞKANI MECİT BAHÇIVAN

RAHVA KRALLIĞINDAN, PEYNİR KRALLIĞINA DOLU DOLU GEÇEN BİR ÖMÜR

Bahçivan Gıda'nın kurucusu Mecit Bahçivan, Erivan'ın önde gelen Azeri ailelerinden birinin çocuğu olarak 1931 yılında doğdu. 1930'ların sonlarına doğru Ailesi önce İran'a, iki yılın ardından da tek hedefleri olan Türkiye'ye göçtü.

Babası Rıza Bey, Annesi Geyis Hanım ve Mecit Bahçıvan ile birlikte iki kız ve iki de erkekten oluşan yedi kişilik aile için de göçün ilk yılları dramatikti. Mecit Bahçıvan, daha küçük bir çocukken o göç akşamını şu gözlemle aktarıyordu hayatını anlattığı “Rahva Krallığından Peynir Krallığına” isimle kitabında:

“Revan’da geçirdiğimiz son geceydi. Biz de geride kalanlar da bütün geceyi uyumadan geçirecek kadar çok heyecanlıydık. Herkes son kez bir araya gelinen bu anı zihinlerine kazımaya çalışır gibi, kaçamak bakışlarla birbirini inceliyordu. Bunun son görüşme olduğu çok iyi biliniyor fakat kimse bunu kendine bile itiraf etme cesaretini gösteremiyordu. Ve sabah oldu. Bir vatandan başka bir vatana doğru sessiz ağıtlarla yola çıktı.”

URUMİYE’DEN HAKKARİ’YE

Göç bu... Kolay mı? İlk durakları İran, Urumiye. Oradan Türkiye. Hayatını anlattığı kitabındaki söylemiyle “Açlık ve sefaletle geçen seneler...” Mecit bahçıvan göç esnasında ailesiyle birlikte yaşadıklarını kitabında öyle bir anlatıyor ki, insanın tüylerinin diken diken olmaması mümkün değil.

İran’da yaşanan büyük güçlüklerden sonra, hasretle gitmeyi bekledikleri Türkiye topraklarına Hakkari il sınırlarından girmeyi başaran aile daha sonra Muş’ta iskan edildi. Muş’a yerleştiklerinde ev yok, iş yok çevre yok. Fakat özgürlük var ve bu aile için her şeye değer; bütün güçlükleri aile içi dayanışma ile atlatıyorlar.

Mecit Bahçıvan, çok genç yaşta iş hayatına atıldı. Daha ortaokul son sınıfta büyük işler yapmaya başlamış bile. Muş, Bitlis, Diyarbakır üçgeninde gelip gidiyor ve Muş’tan aldığını Diyarbakır’da, Diyarbakır’dan aldığı dayanıklı dayanıksız tüketim ürünlerini de Bitlis veya Muş’ta satıyor. İşte Rahva Kralı unvanını o yıllarda bu üçgendeki insanüstü dayanıklılığı ve çabasıyla aldı.

RAHVA KRALLIĞI VE PEYNİR KRALLIĞI NEREDEN GELİYOR?

Önce Doğu’nun efsane tüccarı olarak “Rahva Kralı”, sonra da Türkiye’nin “Peynir Kralı” oldu. Yolların kapalı olduğu kış aylarında Muş’tan yaya olarak Bitlis’e defalarca yürüyerek giden ve her yıl 15-20 kişinin donarak öldüğü Nemrut eteklerindeki 1850 metre rakımlı Rahva’yı kendine yol yapan Mecit Bahçıvan, bu yolculuklardaki başarısı nedeniyle ‘Rahva Kralı’ olarak ünlendi.

Doğu ve Güneydoğu illerinin köylerinden süt toplayıp peynir ticaretine başlayan ve bazı bölgelerde mandıralar kuran Bahçıvan, bölgedeki süt fiyatlarını belirleyecek kadar güçlü bir tüccar haline geldi.

Mecit Bahçıvan, 1960’lı yılların başında İstanbul’a taşınarak ticaret yaparken de yine Doğu ve Güneydoğu’nun sütünü kullandı ve bölge ekonomisine katkı sağladı. Türkiye’deki kaşar peyniri

ticaretinin yarısını yapar haline gelen ve bu nedenle de 'Peynir Kralı' olarak ünlenen Bahçivan İTO ve İSO'daki çalışmalarıyla da Türk sanayicileri arasında ağırlık kazandı.

20 BİN MÜSTAHSİLE ULAŞIYORDU

Bahçivan'ın peynir yolculuğu ticarete atıldığı Muş bölgesinde başladı. Sonra bölgenin en seçkin mandıralarında yaptırdığı peynirleri İstanbul'da piyasaya sürmekle devam etti. Bahçivan'ı Rahva Krallığı'ndan Peynir Krallığı'na taşıyan süreç de böylece başlamış oldu. 1960'ların ortalarında ailesi İstanbul'da yaşarken kendisi ilk modern mandırasını Bingöl Solhan'da açtı. Bunu Hasankeyf'te ikinci bir mandıra izledi. Bu iki mandıra ile Derik'ten Mazıdağı'na, Kozluk'tan Hilvan'a kadar Doğu ve Güneydoğu'nun birçok köy ve kasabasından sütünü işlemeye başladı. 1960'lı yılların sonlarına doğru sadece Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da değil, Trakya ve Marmara bölgelerine de nüfuz etmeye başladı Mecit Bahçivan. Kendi deyimiyle daha o yıllarda bütün mandıralarda istihdam ettiği çalışanların sayısı 1000'i geçiyordu. Sütlerini aldığı müstahsillerin sayısı ise 15-20 arasında değişiyordu.

İstanbul Ticaret Odası'ndaki faaliyetleri de tam bu dönemlerde başladı. 1969 yılında İTO Meslek Komitesi seçimlerine girdi ve İTO'da 25 yıl hizmet verdi.

KIBRIS'TA DA ÜRETİM YAPTI

Bu arada Edirne'de bir süt işleme fabrikası kurma girişiminde bulunan arkadaşlarına katılan Mecit Bahçivan Meriç adıyla bir süt fabrikasına iştirak etti. Fakat çok uzun sürmedi bu ortaklık. Kendisine ait ilk peynir fabrikasını ise 1971 yılında İstanbul Bakırköy'de Sümaş adıyla kurdu.

Burada ürettiği peynirlere de oğlu Erdal Bahçivan'ın adını koyarak "Erdal" markasını yarattı. Bahçivan bir dönem peynir üretimini Kıbrıs'a da taşıdı ve 1970'li yılların sonunda Kıbrıs Lefke'de de bir mandıra kurarak buradaki müstahsillerden aldığı sütle peynir üretimi yaptı.

LÜLEBURGAZ'DAN İLK PEYNİR İHRACATI

Mecit Bahçivan, 1980'li yıllar ile birlikte Doğu ve Güneydoğu'da artan terör olayları nedeniyle bölgedeki mandıralarda peynir üretmenin zorlaşması üzerine üretimini daha modern bir tesisle Trakya'ya taşımaya karar verdi. Lüleburgaz-Kırıkköy'de, 1988 yılında bugün hala üretimini sürdürmekte olan Bahçivan Gıda'yı kurdu. Bu tesisler bir anlamda Türkiye'nin en büyük ve en modern peynir üretim teknolojisini de içinde barındırıyordu. Nitekim bu fabrikadan çıkan ürünler yoğun denetimlerin yapıldığı Almanya pazarına ihraç edilen ilk Türk süt ürünleri olarak kayıtlara geçti.

Mecit Bahçivan babamdan gördüm dediği ihtimamı kızı Seval Başaran ve oğlu Erdal Bahçivan'dan esirgememiş. Kitabında "Çocuklarıma hep özenle davrandım" diyordu ve şöyle

tamamlıyordu çocuklarla arasındaki bağı: "Onları daima teşvik ettim, hiçbir konuda heveslerini kırmadım. Muhakemelerine güvendim, fikirlerini sordum. Bugün meslek hayatımda bile benim için en önemli danışmanlar, kızım ve oğlumdur." Mecit Bahçivan'ın oğlu Erdal Bahçivan ile birlikte bugünkü Lüleburgaz fabrikasının kuruluşunda büyük emekleri var. Erdal Bahçivan en genç meclis üyesi olarak girdiği İstanbul Sanayi Odası'nda (İSO), yönetim kurulu başkan yardımcılıkları ve meclis başkanlığı dönemlerinin ardından bugün İSO Yönetim Kurulu Başkanı olarak görev yapıyor...

Bir anı

TOBB'DA KÜRSÜSÜNDEN DÖNEMİN BAŞBAKAN'I

TANSU ÇİLLER'E KDV İZAHI

Mecit Bahçivan, sektörün sorunlarını son derece eksantrik üslup ve yöntemlerle anlatmayı seven ve bu konuda da oldukça başarılı biriydi.

İstanbul Ticaret Odası Yönetim Kurulu Üyesi olduğu dönemde, TOBB Delegatesi olarak katıldığı bir toplantıya dönemin Başbakanı Tansu Çiller de bulunmaktadır. Hayatını anlattığı kitapta o günü şöyle anlatmaktadır:

"Sütlü mamullere uygulanan farklı KDV oranları hakkında konuşmak üzere söz aldım. Farklı bir anlatım tarzı deneyecektim. Elime bir kase yoğurt alıp kürsüye çıktım ve konuşmaya başladım.

'Sayın Başbakanım, Bakanlarım, Odalar Birliği'nin sayın delegeleri; bakınız bu elimdeki yoğurdun KDV'si yüzde 8 dedim ve kaseden bir kaşık yoğurdu alıp yedim. Herkes hayretle bana bakıyordu. Sonra kâsenin içene su doldurup karıştırdım ve devam ettim:

'İşte bu su eklendikten sonra KDV yüzde 15'e çıktı. Bunun izahı nasıl yapılabilir. Bu kanun çıkarılırken Odalar Birliği'nden, Ticaret Odaları'ndan bilgi alınsaydı böyle bir uygulamaya gidilmezdi.'

Bu konuşmadan üç ay kadar sonra dönemin Sanayi Bakanı Yalın Erez Bahçivan'ı arıyor ve Bahçivan'a uzun süren KDV mücadelesinin sonuç verdiği bilgisini paylaşarak sütlü mamullerin tamamı için aynı KDV oranının uygulanacağını bildiriyor.